

Sydvästen
Hösten 2021

Elliot Steffensen - Årets SBK:are

Under många säsonger har Elliot engagerat sig i klubbens seglingsaktiviteter och har dessutom visat ett stort klubbhjärta utöver dessa tillfällen, det har plastats och tvättats båtar och städats hoddor!

Elliot har seglat sedan barnsben och har framförallt under de senaste åren hittat sin passion för segling när det fått göras tillsammans med andra i bl.a. C55 och J70.

Som ledare är Elliot en av de viktigaste och mest trogna lagspelarna i ledarstaben för både seglarskola och träningsverksamhet. Nu är han en av huvudtränarna för vår viktiga grupp med C55-seglare som han motiverar och stöttar på ett fantastiskt sätt.

Vi hoppas att han kommer fortsätta att engagera sig i klubben under många år!

Sydvästen 48:e årgången
Skanörs Båtklubb's magasin

Omslag: Seglarskolan
Foto: Caroline Ericsson

Tryckt hos:

Ansvarig utgivare:
Lars Balkfors

Redaktör:
Eva Tildborn-Ström

www.skanorsbatklubb.se
sbk@skanorsbatklubb.se

Klubbens ordförande har ordet

Året 2021 har präglats av pandemins restriktioner, som har bakbundit oss och hindrat oss från att träffas så som vi gjorde tidigare. Det har varit ett hårt slag för många av oss, och vi har mycket att ta igen nu när restriktionerna har lättat. Glädjande är att vi, som få idrottsgrenar, har kunnat hålla i gång vår seglingsverksamhet på ett bra sätt, vilket känns fint när vi nu bland annat får rapporter om att våra unga rör sig allt för lite i pandemins kölvatten. Under de senaste åren har vi lyckats bygga upp en seglarskola av mycket hög kvalitet genom att ha välutbildade instruktörer och väl fungerande utrustning. Jag vågar säga att vi har en av landets bästa seglarskolor. Till stor del är det tack vare Sofia, Gunnel och alla våra fantastiska instruktörer som har gjort stordåd. Vad som är mycket glädjande är att vi nu har många ungdomar i våra träningsgrupper. Från de grönaste nybörjarna till kvalificerade ungdomar som presterar fina resultat i internationella mästerskap. Efter ett års uppehåll har vi, med Jennies engagemang, också dragit i gång torsdagsseglingarna igen.

Min puls gjorde toppnoteringar de tre helgerna som klubbens lag seglade Allsvenskan i Långedrag, Örnsköldsvik och Västerås. I år är det tredje året som vi deltar i Allsvenskan och vi har fått mängder med erfarenheter och skapat ett mycket vassare lag under denna tid. Detta visar sig tyvärr inte i resultaten, eftersom startfälten i Allsvenskan samtidigt har blivit bättre, med allt fler OS-seglare och VM-medaljörer i besättningarna vi möter. Det som är viktigt och vad som gör mig stolt är att vi har kvalificerat oss för ett fjärde år i Allsvenskan. Fantastiskt seglat av vårt lag under ledning av Oscar och Malin!

I våras hade vi bjudit in Sveriges 18 bästa klubbar till att segla Allsvenskan på våra fina seglingsvatten men pandemin

grusade detta några få dagar före rorsmansmötet. Det var oerhört frustrerande att behöva ställa in för andra året i följd efter allt det arbete som framför allt Björn, Leif och Gunnel hade lagt ner. Det har tagit lång tid att återhämta sig, men i dagarna har vi kommit överens med Svenska Seglarförbundet om att vi kommer att arrangera Allsvenskan under maj 2022. Det ska bli riktigt kul att skapa en fantastisk regattafest, men vi kommer att behöva många som bidrar och vi återkommer med inbjudan att hjälpa till.

Under hösten har jag blivit påmind om vilket paradiset vi har på bästa läge i Skanörs hamn, omgivet av Sveriges bästa seglingsvatten. Som ni säkert har sett har vi haft besök av Svenska Seglarförbundet som hållit läger för elitseglare. De anser att de förhållanden vi har i Skanör är unika och det bästa som Sverige kan erbjuda; det visste vi ju redan, men det är bra att bli påmind om det ibland.

Nu är vi till stor del klara med pandemin, hoppas jag, och det är dags att ta igen vad vi har missat. Nästa år ska vi öppna upp klubbhuset för alla medlemmar igen, ett klubbhus som vi arbetar hårt för att kunna bygga om. Under vilka former vi ska ses får vi återkomma till. Nu ser vi fram emot ett nytt år fyllt av hygge och flyt.

Lars Balkfors

Allsvensk segling i Skanör inleder nästa års säsong

Skanörs Båtklubb's allsvenska lag har seglat tre säsonger i Allsvenskan och är kvar. Skanörs Båtklubb har förberett att hålla första delseglingen i två år nu, men har på grund av pandemin tvingats ställa in med mycket kort varsel bägge åren.

Svenska Seglarförbundet har stort förtroende för att vi skall genomföra detta på bästa sätt. Därför känner vi oss nu ännu mer taggade att för tredje gången försöka genomföra första delseglingen för säsongen.

Helgen den 13-15 maj kommer de 18 främsta båtklubbarna i Sverige till Skanör, för att göra upp i den första deltävlingen av totalt fyra.

Vi hoppas såklart att vårt allsvenska lag kommer att visa framfötterna på hemmaplan så anmäl dig genast som funktionär, så du kan följa detta på första parkett.

Det kommer att bli en perfekt inledning på nästa års båtsäsong med massor av action och aktiviteter på hamnen. Missa nu inte detta.

Det är stort, inte bara för vår båtklubb att få arrangera en llsvensk deltävling, det är faktiskt en angelägenhet för hela hamnen och kommunen.

För att vi skall lyckas på bästa sätt så kräver det ett stort engagemang från många av medlemmarna.

Boka datum i kalendern !

Programmet för de övriga tre deltävlingarna ser ut som följer:

17-19 juni Deltävling 2, Långedrag

19-21 augusti Deltävling 3, Åmålsviken

16-18 september Deltävling 4, Saltsjöbaden

Så skicka ett mail redan idag till båtklubben och anmäl dig.

Berätta gärna vad du helst vill göra (på land eller till sjöss) så skall vi försöka pussla ihop behov och intressen på bästa sätt.

sbk@skanorsbatklubb.se

Har Du frågor eller vill veta mer så är du välkommen att kontakta Gunnel , Leif eller Björn.

Jolleinsamling

De båda nyförvärven! På högra bilden förevisar Erik Dahlbäck den ena av nykomlingarna.

Vi är otroligt glada att vi kunde samla in 26 000 kronor i vintras till våra planerade jolleinköp. Under året har vi köpt in två jättefina, begagnade jollar, som kommer vara våra härliga ungdomar till gagn.

Ett stort tack till våra generösa medlemmar för era bidrag. Vi har även fått bidrag från allmänheten som sett vår kampanj på Facebook.

Jollarna används flitigt i ungdomsverksamheten och seglarskolan. De slits fort och vi behöver kontinuerligt uppdatera flottan. Bra och säkra båtar är en förutsättning för att vi ska kunna utveckla Skanörs Båtklubb och erbjuda segling för ungdomarna i trakten. Klubbens pengar ska användas till mycket under året och därför var ett extra tillskott från våra medlemmar mycket välkommet.

Stort tack än en gång!
Styrelsen

LINJEBESIKTNING

Sailing Ladies

Text: Britt-Marie Bergström

Det har inte blivit så mycket "sailing" för Sailing Ladies i sommar, förutom att två av damerna, Maggie Liljedahl och Britt-Marie Bergström, har deltagit i torsdagsseglingarna. Mörka moln hindrar i alla fall inte våra seglande damer.

Vi har som alltid gott hopp om att bli fler i båten nästa år.

Men det är inget fel på intresset för Sailing Ladies träffar i

klubbhuset. Pandemin har emellertid lagt lock på det mesta, så även på Sailing Ladies aktiviteter. Glädjen blev därför stor när Gunnel och Marianne på nytt drog igång i början av hösten.

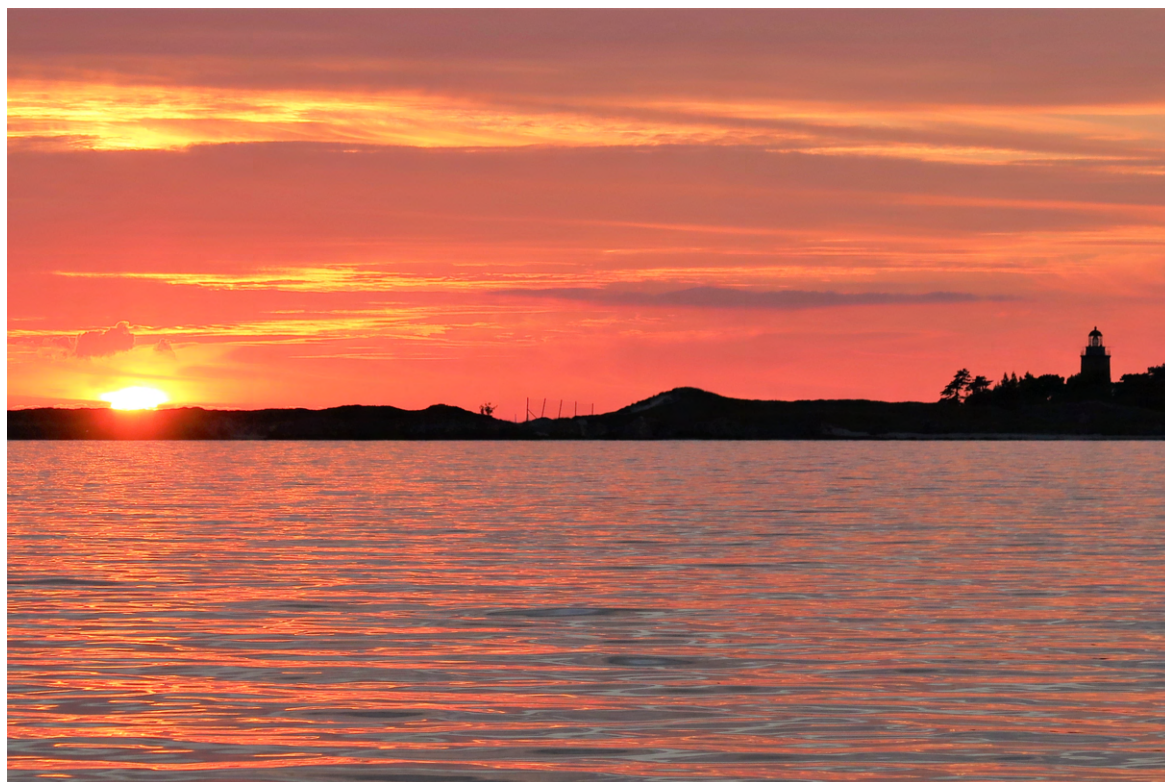
Ingen har väl kunnat undgå att vår mesta seglar- och Ladiesprofil Gunnel Nilsson har fyllt jämt. Vid senast mötet i klubbhuset firades Gunnel med quiz och sång.

Det finns de som undrar om vi bara äter!

Rapport från motorbåtssektionen 2021

Vilka utflyktsmål!

Solnegång över Falsterbo fyr från oväntat håll

Skanörs Båtklubbs motorbåtssektion har haft en mängd spontana möten som inte protokollförts. Dessa möten pågår ständigt på bryggorna och hamnen. Tyvärr har pandemin lagt sordin på det hela.

Att de tio Coronetägarna lagt upp en Messengergrupp har lett till att några kört över till "andra sidan". Det kommer vi även att göra nästa säsong och det är mycket uppskattat när många båtar hänger med.

Slipper vi Coronan skall vi försöka få till ett möte tidigt i

Möns norra udde, sedd från Nyords norra fält

vår för att fånga upp intresset för gemensamma utflykter.

Jag har många gånger tillfrågats varför ha båt i Skanör? Där finns ju ingen skärgård!

Det är rätt, sådan finns inte här, men väl massvis med bra utflyktsmål. Hela Öresund är full av små och stora hamnar. Danska huvudstaden har allt att erbjuda vid besök. Landskrona, Helsingborg och Helsingör är

besökansvärda städer med bra gästhamnar och mycket intressant att ta del av. Dessutom tillkommer en mängd mindre hamnar, ofta gamla fiskelägen med mycken charm.

Vänder vi blicken söderut finns både danska och tyska hamnar att gå till. Utbudet är oöverträffat och det är bara att ta för sig av allt detta. Under våren kommer vi att pejla intresset för gemensamma aktiviteter med segelbåtar såväl som med motorbåtar.

Annikas konstrunda

Vid ett av alla sommarens högtryck hade Annika bestämt att vi skulle ta båten norrut. Det rädde tät tjocka så jag ringde Per Fridlund som kör lotsbåt och fiskar för att fråga hur det såg ut längre norrut. Vid Landskrona är det strålande solsken och kav lugnt blev svaret. Färden gick med navigators hjälp mot den östra bropylonen utan att se särskilt mycket. Vi korsade Flintrännan i ännu tätare dimma för att smyga upp längs Saltholms östra sida där det klarnade alltmer. Vi ankrade efter en timmes färd mellan Barsebäck och Landskrona, badade och åt lunch. Målet var Landskrona konsthall där föremål av en känd designer, Signe Persson Melin, ställdes ut. Väl klara där passerade vi Landskrona museum, som visade en fantastisk kelimutställning.

Därefter blev det avfärd mot Humlebaek men när vi passerade Vens sydsida låg det några motorbåtar uppankrade och där badades det. Vi besöt att göra detsamma och åt därpå middag för

Loffes restaurang på Nyord

I Stehag brygger de öl, på Nyord blandar de sprit

att konstatera att motorbåtarna gav sig av och avlöstes av ett par segelbåtar som ankrade för natten. Det blev en fantastisk kväll, natt och morgon.

Efter frukost fortsatte vi till Humlebaek och Louisiana för att ta del av Karin Mamma Anderssons bilder, vilka var mycket bra. Som bonus pågick en utställning med anknytning till Black Lives Matter och det var en stark sak!

Efter en god natts sömn bar det vidare via Kastrup för bränslepåfyllnad ner till Skanör. Ett par dagars trädgårdsarbete

och sedan for vi ner till Nyord med övernattning där. Dagen därpå gick vi vidare till Stege för shopping och öl för mig. När vi var klara for vi upp till Falsterbos södra strand, ankrade och badade. Middag och en god natts sömn innan hemfärden till Skanör.

Och så säger dom att det inte finns några utflyktsmål! Om dom bara visste skulle det inte vara lika bra!

Leif Wessel
M/S Tordön

Till saltare vatten

Med en lite mindre båt är man väl begränsad till kortare utflykter i hemmavattnen? Nejdå, om man som Thomas Veber i Mini Lisa accepterar lite enklare bostadsförhållanden kan man mycket väl ta sig till Medelhavet i en femmetersbåt. Om man som Leif Wessel har en snabb och sjöduglig båt kan man fräsa över till Tyskland på ett par timmar. En tredje lösning är att som jag lasta båten på trailer och köra landvägen till önskade farvatten.

Årets utflykt gick till Bohuslän. I anslutning till äldste sonens femtioårsdag (kors, vad tiden går!) fick *Dolce* följa med norrut.

Vi sjösatte på Nordön nära Marstrand, där Martin har båtplats; en utmärkt bas för utflykter i södra Bohuslän.

Sjösättning på Nordön

Under den vecka vi hade till förfogande blev det några korta utflykter med familjen. Dessutom gjorde jag ensam en dagstur för att återuppleva gamla minnen. Turen gick över Marstrandsfjorden till Rönnäng på Tjörn för ett stopp för att tanka. Därefter förbi Skärhamn mot Kyrkesund. Här trängs båttrafiken ihop på en sträcka av tre sjömil, och man får klart för sig hur intensiv båt-turismen har blivit i Bohuslän. Trafiken är så tät att man överväger att av säkerhetsskäl förbjuda segling genom sundet. När man är van vid våra fria viddar känns trängseln besvärande. Trafiken är kaosartad, det blir väldigt skvalpigt och eftersom det är hastighetsbegränsning till fem knop hinner motorn sota igen innan man är igenom. Det var en befrielse att få sträcka ut ett par minuter före nästa trånga passage förbi Mollösund.

Efter Mollösund är det lite rymligare förbi Pipeskär (det var här prästen hade rökt färdigt sin första pipa när han seglade till nästa på Kärnön) och genom Kråksundsgap innan man kommer fram till Härmanö ränna, där det återigen är en smal farled. Tyvärr är det överallt så trångt och så livlig trafik att det kräver ständig uppmärksamhet på bekostnad av naturupplevelsena.

Dolce på badtur till Stora Dyrön

Efter Härmanö ränna, som slutar vid det pittoreska Gullholmen, har jag på några timmar avverkat en tredjedel av Bohuslän. Härifrån fortsätter stora farleden med oförminskad trafik mot Lysekil, medan jag lämnade trafiken och gick över Ellösefjorden, förbi Hallberg-Rassys varv och in genom Malö strömmar.

När man har passerat strömmarna ändrar landskapet successivt karaktär. Borta är den karga, steniga, småbrutna och grundfyllda skärgården. Efter att man passerat Flatön öppnar sig ett mera storslaget landskap med större fria vattenytor, skogklädda höjder längs sidorna och här och där sandstränder. Fritidsbåtarna är få och det är lätt att hitta en ankarvik där man kan ligga ostörd.

På vägen över Koljö fjord passerade jag Kungsviken, där vår gamla P-28 var byggd på Harry Hallbergs varv, och Svineviken, där vår första folkbåt var byggd. Vidare mot nordost efter Kalvö fjord gick turen under den höga bron vid Vindön innan det var dags att vända mot söder igen. Här kommer man ut i den stora farleden som från Pater Noster leder stora fartyg till Wallhamn, Stenungsund och Uddevalla. Här är en fröjd att köra motorbåt på rena vatten utan grund, skyddade från vind och sjö. Inte förrän man passerat Älgön känner man att man närmar sig Skagerrak igen.

Visst är Bohuslän fint, men där är alldeles för mycket folk. Om ni skall dit, så undvik juli och

Älgöfjorden

undvik huvudfarleden. Jag har insett att man behöver göra ett besök där ungefär vart tionde år för att påminnas om hur fina seglingsvatten vi har runt Skanör. Vi har fantastiska sandstränder, härligt badvatten, lagom salt och fritt från maneter, man kan segla utan att ha sjökortet i knät och vi har fina danska hamnar där man kan få en plats även om man kommer in efter lunch.

*Mikael Ström
m/y Dolce*

Sandstrand i Bohuslän

Nya mästerverk av gammal sjömanskonst

Text och bild: Brittt-Marie Bergström

I hundratals år har det knåpats hampa i kajutorna. I händerna på Kenneth Pettersson blir det till mästerverk.

Han är helt uppslukad av sitt hantverk när han sitter vid köksbordet och syr treslagen hampa och bomull runt flaskor av alla de slag. Mestadels sker det ombord på El Cordero eller under ett parasoll på en kaj någonstans i världen.

Kenneth har seglat nio gånger över Atlanten, fem gånger till Medelhavet via Europas kanaler och ett varv jorden runt sedan han byggde sin Allegro 33:a och gav sig av första gången 1998. I vinter är han hemma för en gångs skull.

Han lärde sig sjömansarbete redan på Skanör Falsterbo Sjöscoutkår, där han började som 12-åring. Men det var under en tids arbete på Vindövarvet han blev riktigt inspirerad av en riggare, som också kunde fixa material.

Ingen vet när sjömän började använda samma material och metod. De klädde flaskor för att skydda dem i sjögång.

– Kanske fanns det redan under vikingatid, säger Kenneth.

Han gör nyckelknopar, underlägg, glas-hållare – och även sina egna verktyg när han behöver. Men det är flaskskydden som är det stora jobbet. Det tar minst tre veckor att klä en whiskyflaska med den noggrannhet och perfektion som Kenneth arbetar med.

Mest komplicerat är det om etiketten ska bevaras. Den ska behandlas och det tar tid att få till en snygg bäge i kanten och samtidigt behålla spänningen i höljet.

Vid beställningar kommer ofta båtnamn till. Och så flödar fantasin hos Kenneth. Han berättar om kaptensmössor och andra symboler som passar mottagaren.

På småflaskor har han en hel uppsättning av farledsmärken.

Kenneth Pettersson kommer nog att visa upp en del när han ska berätta om sina resor vid en klubbafton nästa år. Planen är någon gång i januari-februari. Han är lika noggrann med statistiken som med sina sjömansarbeten: 93 000 sjömil, 1700 slussar och fyra av nio gånger ensam över Atlanten.

Kenneths egen favorit, Rom från Trinidad. Att få till en snygg båge över etiketten är det svåraste, berättar han.

Verktygen är inte bara klädda utan egentillverkade från grunden.

Hela pricksystemet finns i samlingen. Här med, babord, styrbord, västprick, sydprick, ostprick och nordprick.,

Skanörs seglarskola sommaren 2021

Foto: Caroline Ericson

En katamaran till SBK

Nu har det hänt igen, vi har fått en båt. Tidigare har vi sedan år 2000 fått en C55, en School Optimist och nu en Dart 18. De två senare båtarna kommer från en medlem som inte syns så ofta på klubben, Finn Rausing.

För mig som ny medlem sedan år 2000 begriper jag inte riktigt sambandet. Men för mina kamrater som var med när det började för nästan precis 60 år sedan, Gunnel Nilsson, Uno Hylén och Björn Boklund finns det en historia.

Finns pappa Gad Rausing var inte bara medlem i SBK utan utbytte erfarenheter vad gäller segling med dem som hade längre erfarenhet av seglingens mysterier. Familjens båtar, för den tiden stora, transportseglades av några SBK:are från och till Skanör inför sommarvistelse i ostkustens skärgårdar.

Uno Hylén. som seglat ensam till Sydamerika i en Amigo 23 utan mantåg för att segla hem med sin hustru därifrån, ville anmäla sig till jag tror den första transatlantiska ensamkappsegilningen med den lilla båten. Av detta blev det inget då tävlingsledningen ansåg det för riskabelt att segla med en så liten båt över Atlanten till Newport USA.

Uno ställde upp med en mycket större och finare båt som lånades ut av familjen Rausing, som måste haft stort förtroende för Uno. Vid framkomsten till Newport kom Björn Boklund som då arbetade i New York på besök.

För mig som inte var med i Skanör på den tiden är det extra roligt att det är en fräck katamaran som vi nu fått till klubben. Jag har nämligen utvecklat mina kunskaper i höghastighets segling med tre olika katamaraner, där den första och sista var högpotenta trots vad traditionella seglare ansåg. Den sista var en C-class katamaran av värsta snitt 8 x 4 m och 250 kg med 27.8 m² segel.

Denna generösa gåva kommer att ge framförallt våra juniorer en unik möjlighet att segla fort och sanslöst roligt med denna nu införlivade båt. För denna möjlighet vill jag framföra klubbens varma tack till Finn Rausing.

Vid tangentbordet
Leif Wessel

KLUBBAFTON

SBK inbjuder till KLUBBAFTON vid
månadsskiftet januari – februari 2022

Föredrag av Kenneth och Vidya Pettersson

Det blir en resumé av El Corderos 93 000
NM

Ett litet smakprov:
9 seglatser över Atlanten, varav 4
ensamseglingar
1 varv jorden runt
mm,mm

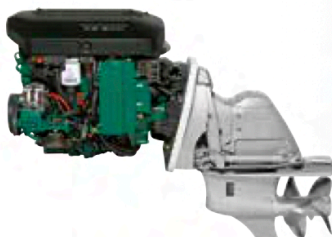
DAGS ATT BYTA MOTOR?

Vi kan leverera bästa valet just för Dig då vi representerar
flera olika motortillverkare. Vi har även de vanligaste
reservdelarna hemma till dessa märken och utför givetvis
både auktoriserad service och reparation på dessa motorer.
Välkomna in!

YANMAR
marine

**VOLVO
PENTA**

 MERCURY

S. Fiskehamnen 216 12 Limhamn | 040-154950 | www.jfmarin.com

Verklighetens feelgood på pränt

Text: Britt-Marie Bergström

Skulle du skicka din son på samma äventyr? Uno Hylén får frågan på bryggan. Bredvid honom går Nelly som lyftes i land inför stor publik för 47 år sedan.

Deras berättelse finns i boken, *Seglaren Havet Kärleken*, som kom ut strax före jul 2020. Det gick lite trögt i starten på grund av coronan. Pandemin bromsade marknadsföringen med tänkta besök hos båtklubbar och föreningar, men försäljningen håller på att ta fart. De som läst boken rekommenderar den vidare. Flera har sagt att den borde bli film.

I stora drag är det en välkänd story. Uno har vuxit upp i Skanör och var med om att starta SBK innan han drog iväg över Atlanten i en liten Amigo på 6,80 meter. Utan motor, VHF och modern elektronik. I Peru träffade han Nelly, som blev fru Hylén och följde med på den långa seglatsen tillbaka utan någon tidigare erfarenhet av båtliv.

Halva Skanör var nere på bryggan för att hälsa Nelly och Uno välkomna hem. Året var 1975.

Det är en verklighetens feelgood som slutar lyckligt, men först efter hisnande upplevelser i stormar och jättevågor varvat med drömlika stopp på paradisoar. I boken är det lätt att leva sig in i fasor, oro och glädje.

Men Uno Hylén är inte den som gör sig märkvärdig. Att båten snurrar runt över djupet har hänt många, säger han.

"Efter vad jag tyckte var en evighet hittade jag luckan nere vid knäna. Med skräcken att instängd dras ner i djupet kämpade jag vilt med att slita upp luckan. Det gick inte. Den var reglad."
Uno Hylén efter att Chilena slagit runt utanför Cartagena

Att segla över Atlanten i en större båt av nyare modell behöver inte vara säkrare, tycker han.

Visst är det bra med modern navigationsutrustning, kommunikation, vattenrenare och andra bekvämligheter.

Men faran är att vara beroende av elektroniken. Den kan lägga av, påpekar Uno.

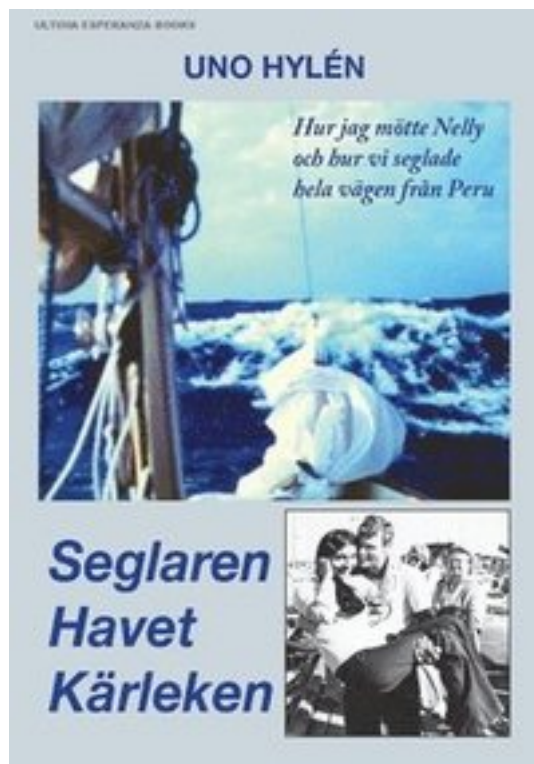
Han skulle inte avråda sin son eller någon annan som vill segla över Atlanten i en liten båt utan motor.

– Men jag skulle säga dem att de måste förbereda sig väl.

Uno och Nelly har inga drömmar om att göra om resan. De vill inte se hur deras idyller har förändrats. Där deras lilla båt möttes av en lotsbåt och fick hjälp in i en enkel hamn ligger nu mängder av lyxbåtar. Enkla hyddor och kiosker har ersatts av höga hotell.

I sommar siktar de på hamnar och öar i danska och svenska farvatten. Uno håller redan på att leta restauranger på Google maps. Nelly vill gärna åka längs Göta kanal. Deras 9,4 meter långa Arrietta Samantha har genomgått en skönhetsbehandling.

Amigon Chilena är såld för länge sedan.
Spåren efter den slutar på portugisiska
Atlantkusten.

Seglaren Havet Kärleken ges ut på
Ultima Esperanza Books och kan bl.a.
beställas via Adlibris och Bokus.

Handelsbanken Skanör

Öppettider

Måndag–torsdag 11–18

Fredag 11–15

Lördag 10–12

www.handelsbanken.se/skanor

Handelsbanken

Light Vessel Race 50 år (+)

Skanörs Båtklubb firar 60 år i år, men inte bara Skanörs Båtklubb jubilerar. Den varje höst återkommande kappseglingen Light Vessel Race har firat 50 år. På grund av diverse omständigheter, varav pandemin har varit en, uppmäksammas jubiléet först i år, nu när det hunnit bli 52 år.

1969 deltog några glada gossar från Skanör i en av MSS (Malmö Segelsällskap) anordnad kappsegling vid namn Höllviken-Lillgrund, där Skanörsgänget vann i 25 m/sek.

Sven Lundström, en av ungherrarna från Skanör berättar:

” Under hemseglingen beslutades att vi i SBK skulle arrangera en ny kappsegling på hösten när det alltid blåste, och runt landets sista fyrskepp Falsterborev. Namnet blev Light Vessel Race.

Naturligtvis skulle kappseglingen ske på hösten när det blåste som mest.

Den 20 september startade den första Light Vessel Race i 12 sekundmeters västlig vind med endast nio hemmabåtar på linjen och rundade fyrskeppet Falsterborev.

— — —

Från att 1974 passerat 100 deltagare gick det sedan snabbt till 150 deltagare samt rekordet 170. Det var Saltholm Runt, Kullaseglingen och Light Vessel Race som var störst i Sundet” berättar Sven Lundström och fortsätter:

”För att få publicitet fick vi in tidningen Sydsvenskan som medarrangör. Detta gick ett par år, men vi var inte nöjda med spaltmetrarna, så vi hade tur när vi lyckades få med tidningen Arbetet och dess marknadsdirektör Krister Jonsson! Detta var ett lyckokast, och ett av åren var Arbetet rankade som Malmös största tidning där vi fick stora reportage både före och efter kappseglingarna.

— — —

Från första Light Vessel fanns där ett stort problem. Ingen ville stanna iland och ta startfartyget, utan det fick till en början Gunnel Nilsson sköta med hjälp av ett antal envisa gubbar som alla visste bäst. Efter några år kom Bengt Flygare till Skanör och blev en stor kraft och tog över

För den fåkunnige kan berättas att Light Vessel betyder fyrskepp

starterna under några år. Tyvärr blev han golfrälst och slutade segla, men under hans tid var Light Vessel hans skötebarn!

— — —

Gunnel fick dra ett tungt lass med startfartyget men när Sundscupen hade börjat och efter en start med Zeke Varg tyckte jag att nu får jag stanna iland och sköta starterna. Det finns ju andra kappseglingar om man vill kappsegla.

I början var det bara en start, men med över etthundra båtar. Det blev emellertid många protester mot att starta så många båtar på en gång. Detta ändrades då och sen blev det betydligt lättare med färre båtar i varje start. Som mest hade vi sju starter, där sjunde starten var för motorseglare där det var tillåtet att starta motorn när det var dags att stagvända!”

Sven fortsätter: ”1992, mitt under storhetstiden för Sundscupen och Light Vessel Race, kom ett brev från Svenska

Seglarförbundet där man överklagade LYS-talen på 6 st LYS-certifikat-båtar. Alla båtarna hade utfärdade LYS-certifikat från den mycket kunnige Preben Olesen som själv var medlem i Tekniska Kommittén! Själv tror jag att Prebens certifikat hade bättre underlag än Tekniska kommitténs i Seglarförbundet, men även i TK fanns fanatiker som bara ville ha klassbåtar.

Efter mycket tankemöda och med hjälp av telefonkonferens beslutade jag att köra över Svenska Seglarförbundet. Jag tyckte att det var helt galet att på att på så lösa grunder förstöra sporten i sista seglingen i en lång serie. En seglare lade t.o.m. av efter detta! Det värsta straffet jag kunde få var att inte få arrangera kappsegling, men det hade jag kunnat leva med. Jag kan lova att det var många hakor som ramlade ner när jag negligerade Svenska Seglarförbundet. Mons Billgren, en av dom reviderade, kom till min hustru Eivor och sa: "Du har en modig man". På söndag morgon började telefonen ringa, först från Skånes Seglarförbund och sedan från alla möjliga, och på måndag morgon ringde Per Ulander från Seglarförbundet och frågade hur jag hanterat frågan. Det lät nästan som om han hade väntat sig detta. Sen sa han att det kommer bli några som får ont i magen! Kjell Martinsen, som skrivit under brevet från förbundet, satt granne med Per Ulander på kontoret. Kjell och jag var trots detta vänner senare, men just då var det spant.

Bara några veckor efter detta ringde Bengt Olof Holmberg som var ordförande i Arrangörskommittén i Seglarförbundet för att värva mig. Sedan satt jag i mer än tio år i denna kommitté, en av de riktigt tunga kommittéerna i Seglarförbundet. Detta trots vad jag hade gjort!! Höjdpunkten blev

Så här kunde det se ut i hamnen under kappseglingarna

att flyga till Marseille för att medverka i en IYRU Race Management Seminar. Tjänsteresa till Frankrike, det var en höjdare!

— — —
1994 var det 25-årsjubileum för Light Vessel Race. På fredagen (när dom flesta deltagarna brukar komma till Skanör) blåste det nästan kuling och en båt hamnade på Västra Haken och blev inte bärgad förrän på måndagen. 77 båtar var anmälda och 28 gick i mål!

Enligt verksamhetsberättelsen för 1994 gav seglingarna ett överskott på 44 000 kronor! Krister Jonsson på Arbetet hade nog rätt när han sade att vi skulle låta 70 % gå till klubben och låta 30% gå tillbaka till sponsorerna genom att bjuda på diverse aktiviteter. Detta gjorde att vi hade ett antal sponsorer där ett telefonsamtal räckte för att öppna börsen. Tänk, vi hade ålagille på klubben och utfärd till Bakken med buss för att inte tala om Köpenhamnsutflykt med M/v "Ingrid" och middag på Packhuset.

Klubbens genom tidernas störste välgörare Björn Boklund är som tur är fortfarande verksam i klubben, men för övrigt ser det tunt ut förutom v. ordf Stefan Persson, som

*Light Vessel Race ca 1990.
Här är Expresserna på G.*

är sponsoransvarig och som har ett tungt jobb. Det finns inga sjöar i klubben att ösa ur!

Året efter blev det ny styrelse och det var lämpligt för mig och Gunnel att träda tillbaka, och för mig att bara ha uppdraget i Svenska Seglarförbundet kvar. Kanske det var dags för nya tankar eftersom deltagarantalet sjunkit, inte bara för Light Vessel Race utan även på de andra kappseglingarna.”

Men vad skulle Light Vessel Race ha varit utan sina räkfester efter avslutade tävlingar? Räkfesterna är nästan lika gamla som Light Vessel Race och början kan härledas till 1969 då Gunnel Nilssons Börje tog initiativet till att delta i Kappseglingen Ven Runt med start i Råå. Då avslutades seglingarna med ett hejdundrande räkkalas på Råå värdshus. Och på den vägen är det.

Sven Lundström berättar:

”Efter målgång satte jag mig i bilen och körde till Långs fiskaffär på Skomakargatan i Malmö för att köpa färskas räkor till festen. Ty färskas räkor skulle det vara, det hade vi bestämt, och festen blev liten men gemytlig första året. Snacket gick ute i klubbarna och deltagarantalet ökade så sakta. Tredje året var vi uppe i sextio deltagande båtar och festen var uppdukad

i klubbhuset som ett långbord runt om i lokalen och då blev där en bit ledig golvyta kvar i mitten på golvet och där fick Pitter Berggren och jag som klubbmästare sitta.

— — —

Året därpå hade vi passerat etthundra startande båtar och räkfesten växte ur både klubbhus och scouthus på grund av den stora anslutningen till räkfesten!! Nu flyttade vi festen först till Höllvikens Dansrotunda och sedan ett år på Strandbaden i Falsterbo innan vi började med tält. Man skall lägga på minnet att alla deltagande båtar inte bara kom på grund av räkfesten, utan alla hade lärt sig att i Skanör, där blir

det riktig segling på fina utslagsgivande banor, vilket alla seglarna älskade.

När inga lokaler räckte till provade vi med tält. Det var enkelt på den tiden; vi hyrde tält från Jonsered och reste det på vägen bakom klubbhuset utan att fråga någon, så det blev asfaltgolv och inga bilar kom fram! Asfalten slet hårt på skosulorna under dansen, men det var bara det att även detta tält blev för litet! ”

”Vi hade genom Inger Flygare en deal med Långs fisk att få färskas räkor direkt från fiskauktionen i Smögen. Det gick bra några år tills det ett år blåste kuling i en hel vecka och inga räkor blev fiskade. Då fick vi tips på hur vi skulle töa upp djupfrysta räkor.

Det blev inte någon barnlek; vi serverade trots allt närmare 200 kilo räkor som vi serverade i skålar på borden varje år när räkfesten var som störst! Och det blev bra. Nästan som färskas!

— — —

Ett år när vi skulle resa tältet och började att markera och bära ut masterna, upptäckte vi att en bil var parkerad där tältet skulle vara. Vi fick gå ner till stranden och leta efter ägaren samt även runt i hamnen och som tur var bakom Restaurang Badhytten satt två tanter och drack kaffegök i solen! Dom kom och flyttade bilen.

Efter några år med Jonsereds tält hittade Sven ett cirkustält som var prisvärt att hyra.

1975 under räkfesten i tältet kom det bud att Uno & Nelly Hylén skulle anlöpa Skanör tidigt på morgonen (Uno var klubbens seglare som seglade till Peru och hämtade sin fru) Det blev en ståtlig hemkomst med många båtar ute och mötte. Det var tur att det var lugnt väder eftersom många kom nästan direkt från festen!

— — —

1987 startades Sundscupen i Södra Öresund, en seriesegling med 5 eller 6 olika arrangörsklubbar. Light Vessel Race låg alltid sist och fick den stora prisutdelningen i tältet. För att underlätta för festdeltagare utgick en buss från Limhamn och sedan åter efter räkfesten. När vi började med de stora tälten dukade vi till 350 personer.”

Genom åren har Light Vessel Race haft olika tilläggsnamn, beroende på sponsorer och andra omständigheter.

”1989 hette Light Vessel Televerket Radio cup efter sponsorns namn. Det var då Televerket höll på med mobiltelefoner och ville marknadsföra NMT röd samt fax via mobil och bl.a jag blev utrustad med min första nalle. Naturligtvis halkade jag på bryggan och plums var telefonen i vattnet.

Det var inte roligt att berätta detta för sponsorn; den kostade ju mycket pengar på den tiden när dom flesta mobiltelefoner bars med en rem över axeln!

1993 var det år då Light Vessel Race fick underrubriken Arbetet Cup, där funktionärerna blev utrustade med jackor från sponsorn. Ett stort problem uppstod före seglingen då ett enormt regn drog in på torsdagen. Dagen före festen stod vattnet

fotdjupt i nästan hela

tältet men under Yngves (Yngve Edlund var uthyraren av tältet och bistod med resning och nedtagning av tältet) ledning dränerade Jan-Erik Persson med hjälp av sin traktor-grävare. Han grävde rännor i marken fram till Slusan samtidigt som två man med markborr borrade flera hundra hål i fiberduken som låg under toppbeläggningen på parkeringen och efter några timmar var det nästan torrt i tältet så vi kunde lägga ut dansgolvet. Som vanligt blåste det friska vindar och deltagarantalet var i vikande men vi var trots detta sjuttio båtar på linjen.

Även räkfesten blev lite desarmerad, men fick en perfekt avslutning. Jag hade frågat Krister när morgontidningen trycktes, och det passade att en taxi ankom vid halv ett med en upplaga nytryckta tidningar med reportage från dagens seglingar!!

Om fortsättningen får någon annan berätta. Sammanlagt blev det 25 år med Light Vessel Race och 26 eller 27 år i styrelsen för SBK.”

Sven Lundström

*Förbundstävlingsledare N:r 611
Förbundsseglingsledare 35*

Skanörs Båtklubb 60 år

Inte bara Light Vessel Race jubilerar. Grunden för seglingsverksamheten i Skanör, Skanörs Båtklubb, SBK, har fyllt 60 år.

Det är lätt att bli historielös och glömma vad tidigare generationer har åstadkommit. Utan deras arbete med klubben skulle mycket av vad vi idag ser som självklarheter inte finnas.

Under senare år har fokus legat på ungdomsverksamhet och jollekappsegling, vilket är oerhört viktigt för att hålla liv i verksamheten, som annars skulle tyna bort i en allmän föriggubning av klubben. Vi ser en ny generation av unga seglare länsa in för fulla segel.

Den äldre generationen låg ofta ute vecko- och månadsvis i båten. Semester

Skanörs Yachtklubb uppvaktade med båt

och sommar innebar att fylla, de efter dagens mått ofta små, båtarna med allt från Bullens pilsnerkorv till pussel och sen dra iväg. Det gick bra att segla långt också utan modern elektronik. Hur många hittar i dag en prick i tät dimma efter flera timmars segling, med hjälp av "död räkning"?

Påfallande många av SBK:s medlemmar har gjort verkliga långseglingar. Medelhavet och Västindien har varit vanliga rersmål, och många har fortsatt jorden runt. Inte illa för en liten klubb!

Det blev inget storståtligt firande av de sextio åren, men 60-åringen till ära serverades en ovanligt fin middag efter årsmötet i slutet av november och vi fick höra härliga berättelser om hur det var när det begav sig.

Eva Tildborn-Ström

A Goodyear advertisement featuring a black UltraGrip Ice 2 tire on a snowy road. The Goodyear logo is at the top. A small white box contains the text: "1:a Teknikens Värld Nr 20/2020, Sverige 225/50R17 Goodyear UltraGrip Ice 2". At the bottom, a blue banner reads "VISA VINTERN VEM SOM BESTÄMMER." and "UltraGrip Ice 2".

Välkommen tillbaka, du har varit sååå saknad!

2021 var året som Torsdagsseglingarna gjorde comeback i klubben, och vilka magiska kvällar vi fick. Allt från röda solnedgångar i total stiltje till kvällar med härligt varma sydliga vindar på 10 m/s. Konceptet har skilt sig något från tidigare år. Det mest uppenbara för er som varit med tidigare år är ju att vi bytt ut ärtsoppa mot grillad korv.

Vi lyckades att genomföra elva seglingar under perioden juni, juli, augusti och september. Vi var som mest nio deltagande båtar på samma kväll, tjugo olika skeppare under säsongen, fem båtar i snitt per kväll och vi har grillat över tvåhundra korvar. Besättningsåldern ligger mellan tio och sjuttio plus, och vi har även haft med en hund.

Martin Eliasson och Joakim Hindemith förvandlar ärtsoppa till korv

Årets vinnare av Torsdagseglingarna blev Niclas Gerdbo med båten Amelie. På andra plats hittar vi Stefan Persson med Greta 2.0 och på tredjeplats har vi Joakim Hindemith med Lilla My.

Målet för kommande säsong 2022 är att förädla konceptet, men framför allt att få ut ännu fler båtar och människor på havet. I Facebookgruppen "Torsdagsseglingar i Skanör" hittar man information kring dessa kvällar.

Vid ratten Niclas Gerdbo, bredvid honom Jennie Frank Bergman. Längst fram Erik Dahlbäck och Martin Lindell

allt från röda solnedgångar i total stiltje till . . .

H-båten Potemkin 2

Greta 2

Martin Borgström och Joel med skeppshunden

och Aglaia med Anna-Lisa i bakgrunden

Man kan hitta en båt att segla med om man saknar det och man kan som skeppare hitta sin besättning. Så gå med i gruppen om du är sugen på Torsdagseglingar i Skanör.

Har du några tankar eller förslag så hör gärna av dig på

kappsegling@skanorsbatklubb.se,
Facebookgruppen eller Messenger.

Hoppas vi ses!!

Jennie Frank Bergman
seglingsledare

VINTERFÖRVARING & FULLSERVICEVARV

SPECIALISTER INOM

Försäkringsskador • Glasfiber • Snickeri
Rekonditionering • Polering • Båtvård • Marinelektronik
Motorservice • Riggservice • Båtlyft • Båttransporter

040-16 34 00
boatconsult.se